

Čedo Prodanović, odvjetnik bivšeg premijera

Sve dok se lupa po Sanaderu, nikom ništa - Čedo Prodanović (Foto: POKSELI)

Nema poštjede HDZ-u za slučaj Sanader

Kako tumačite činjenicu da se već nekoliko puta uoči odlučivanja o eventualnom puštanju vašeg branjenika Ive Sanadera da se brani sa slobode, u medijima pojavljuju po njega kompromitirajući novi detalji iz istrage? Nije li to simptomatično?

- To je apsolutno simptomatično, a nije riječ ni o kakvoj slučajnosti. Više je nego očito da se ponavlja situacija u kojoj se pomoću medija namjerno stvara dojam o sveopćoj kriminalnoj djelatnosti Ive Sanadera. To se radi sistematično, i time se među ostalim kondicionira šira javnost u željenom smjeru. Prvi sam to rekao, sve se vidjelo još dok sam situaciju pratio sa strane, prije negoli sam se prihvatio obrane Sanadera. A treba dodati kako se svime tim vrši i nimalo zanemarljiv pritisak na suce koji su nadležni u predmetu.

Problem curenja

Koliko to po vašem mišljenju može imati utjecaja na sudenje?

- Pa, uvjeren sam da je gotovo nemoguće ostati neutralan pred tom silnom količinom curećih, mada još uvijek neprovjerenih podataka, i stalnog izjašnjavanja raznih važnih ličnosti, sve do najviših državnih dužnosnika. Ispada kako sudu ostaje samo još

Ako se baca odium na Sanadera, ne vidim kako ostatak vrha stranke može ostati pošteđen. To se naprosto mora odraziti na njih, a ukoliko misle da nije tako, jako griješe. Djelatnost predsjednika stranke ne može se lučiti od ukupnog vrha iste

da Sanadera proglasi kriminalcem, pa smo riješili stvar. Prema jasnim kriterijima Europskog suda za ljudska prava, takvo curenje i javna očitovanja o njemu, suđenje čine nepravednim, no kod nas se očito malo tko obazire na tu pojedinost. Sjećamo se veoma dobro, dakle, kako su iz Strasbourga reagirali u slučaju Hrvatskog fonda za privatizaciju i afere Maestro, te utvrdili povredu prava na pošteno suđenje, ali ne držimo se toga.

Kako djelotvorno tome stati na kraj? Dokle možemo slijediti trag podataka koji su iscurili?

- Prije svega je nužno reći, ako treba i ponavljati dok se ne nauči, da se u činjenici objavljivanja detalja iz istrage radi o najobičnijem kaznenom djelu. I to prije negoli dođemo do priče o političkom činu i ne znam čemu sve ne. A naklapanja o defiliranju novinara kroz USKOK su čista parada tužiteljstva. U krajnjoj liniji, ovdje nije prvenstveno riječ o izvoru nego o evidentnoj povredi tajnosti postupka. U sam USKOK dolaze počinitelji kaznenih djela,

a ne svjedoci. Tko je pak dao novinarima podatke o svemu tome, koji su zatim objavljeni u medijima, posve je stota priča, i uopće ne mora biti uzeta u obzir da bi se riješio sam problem curenja.

Vinovnici manipulacije

Državno odvjetništvo je više puta svečano najavilo obračun s onima koji puštaju te informacije u optičaj, s koje god strane se nalazili. Ali, još se nisu bili u prilici pohvaliti nekim rezultatima.

- U redu, to bi oni možda trebali utvrditi, no razotkrivanje glavnog krivca nije neophodno da bi se zaustavio trend. Da bi se spriječilo objavljivanje, dovoljno je otvoriti novine i vidjeti tko potpisuje takav članak, pa ga tužiti. Time bi se definitivno prevenirale daljnje objave. Ovako na snazi imamo zamjenu teza i dojam da se nešto na tome radi, a ne radi se ništa, sve ostaje isto. Ukazuje se na spregu medija i USKOK-a, no rezultata nema.

Vi ste za kažnjavanje novinara koji su u ovom slučaju, među-

tim, samo izvršitelji nečijeg interesa. Tako pitanje izvornog vinovnika manipulacije detaljima istrage ostaje neriješeno.

- Naravno da smatram kako su daleko veći krivci oni od kojih je informacija krenula, samo što je njih puno teže otkriti. Jer, molim vas, tražiti od novinara da oda izvor je naprosto licemjerno. I vi i ja i svi oni znamo unaprijed da to novinar neće tako lako učiniti. Ali nemoguće je da novinari koji se time bave nisu podložni nikakvim sankcijama. Ako se to ne goni, a USKOK zna Kazneni zakon, te član 305 stavak 2 o povredi tajnosti postupka, naime, isto kao i ja, onda zaključujem da se to jednostavno ne želi goniti. Valjda tu vrijedi ona da, sve dok se lupa po Sanaderu, nikom ništa.

Nedavno, povodom detalja iz svjedočenja bivše HDZ-ove blagajnice Branke Pavošević, i sama premijerka Jadranka Kosor zatražila je da se poradi na otkrivanju krivca za curenje. Tada HDZ-u nipošto nije odgovaralo objavljivanje

podataka, no u većini drugih primjera vezanih uz Ivu Sanadera, jest?

Predsjednik i stranka

- Možda oni misle tako, ja ne. Ako se baca odium na Sanadera, ne vidim kako ostatak vrha stranke može ostati pošteđen. To se naprosto mora reperkusirati na njih, a ukoliko misle da nije tako, jako griješe. Djelatnost predsjednika stranke ne može se lučiti od ukupnog vrha iste. Sad, međutim, svakim novim slučajem curenja i komentiranja detalja istrage, ispada kako su oni vjerodostojni da njega terete za sve. Mislim da je tu posrijedi neka vrsta manipulacije javnim mnijenjem.

Državno odvjetništvo i USKOK su u posjedu tih detalja; nije li očito da se politikantski interes pojedinih njihovih dužnosnika u predmetu Sanadera poklapa s interesom vrha HDZ-a?

- Ne znam, ne mogu tvrditi. Reći da idu na ruku HDZ-u, značilo bi da HDZ i dalje ima upliv na državno odvjetništvo, a čini mi se da to danas više nije slučaj. Ako ima nečeg u tome što govori, onda je valjda riječ o poklapanju. Ali, ponavljam, i ne moramo sve to razotkriti da bismo spriječili curenje.

Igor Lasić: